

BELLA DONNA JA MUITA TARINOITA

MERVI
KARINIEMI

BELLA DONNA JA MUITA TARINOITA

MERVI KARINIEMI

BELLA DONNA JA
MUITA TARINOITA

Sisältö:

Bella Donna.....	7
Uni.....	8
Mateennahka.....	9
Hamburger Börs	11
Kohtalon suutelu	12
Martti	17
Tuoksu	22
Valamon kissa.....	23
Clasu.....	26
Savikuppi	28
Läpinäkyvä mies.....	28
Kirje Satakunnan nimismiespiirille	29
Uutisia lyhyesti	29
Hattuhyllyllä.....	30
Valittajat.....	30
Jalkapalo	31
Tapahtui jossain päin Itä-Suomea	33
Lomalla	37
Kurkistus Savolaisen Hannun elämään joulun alla	40
Puhuva Hevonen	43
Vapaudesta väristen	46

© 2025 Mervi Kariniemi

Taitto ja kansi: Books on Demand

Kustantaja: BoD · Books on Demand, Mannerheimintie 12 B, 00100 Helsinki, bod@bod.fi

Kirjapaino: Libri Plureos GmbH, Friedensallee 273, 22763 Hampuri, Saksa

ISBN: 978-952-89-3860-6

Bella Donna

Bella Donnan keittiössä kipot ja kupit kilisee,
liedellä kattilan kansi haukottelee.
On Donna kattanut kuusen alle kahdelle:
lankkupöydän Lallin tapaan,
istuimiksi riippukeinut ja
matoksi pullean sammaleen.
Donna taiteilee aterialaikioman menunsa mukaan:

Alkuun otetaan koivunmahladrinkit, herätellään herkkiä makuhermoja.
Kutkutellaan näläntunnetta ketunleipäsalaatilla, joka tarjoillaan päreiden päältä.
Tässä välissä nautitaan kyytipojat, kuusenkerkkäviinat.
Nälkä tapetaan Paholaisen kanalla liuskekivilautasilta ja
huuhdotaan alas punaherukkaviinillä.
Jälkiruuaksi Bella Donnan erikoisuus:
Tämä tarjoillaan tuokkosista kertakulauksella.
Keinutellaan kuusen latvaan, kurkotellaan koivun oksia ja
kapsahdetaan katajaan ja sama kierros uudestaan.

(Belladonnalla on pitkä lääkekäyttöhistoria mm anestesia-aineena ja sitä on käytetty myös maagisissa tarkoituksissa.)

Uni

Seison jättikokoisen vaahterapuun alla, haravoin kellertävän punaisia lehtiä valtavalla Fiskarsin haravalla. Lehtiä putoilee aina vaan lisää ja lisää, vaikka kuinka haravoin. Välillä maakin paljastuu, kunnes se on taas lehtien peitossa.

Jostain ylhäältä kuuluu rapinaa ja kohotan katseeni kohti puun valtavan paksuja, monihaaraisia oksia. Aivan pääni yläpuolella, paksulla koukeroisella oksalla istuu Morris, jolla on kullanhohtoiset ohuen ohuet, läpikuultavat sudenkorennon siivet selässä.

"Tule mumppi tänne ja kerro Tarja Hurina."

Tartun tukevasti lähimpään oksaan ja alan hivuttautua ylöspäin. Oksa onkin kaidepuu. Huomaan laskeutuvani alas tutun talon kellarirappusia. Alhaalla kellarissa on suuria tammitynnyreitä jonossa, joiden kyljissä loistaa messinkilaatat. Jokaisessa on merkintöjä. Yhdessä on kirjaimet MK ja vuosiluku 1955. Yritän putsata kädelläni toista laattaa, jossa näkyy vuosiluku 1954 ja juuri kun kirjaimet alkavat hahmottua ne muuttuvatkin kirjaksi.

Edessäni on kirjahylly täynnä kirjoja. Otan kirjan, jonka selkämyksessä lukee Mauri Kunnas. Olen avaamassa kirjaa, jolloin hyllyltä putoaa päähäni jotakin.

Säpsähdän siihen, kun Morris pamauttaa minua päähän Yö tarinoita kirjalla.

"Mumppi herää jo!"

Mateennahka

*”K*ala nuijitaan hyvin ja nahka nyljetään,” huuteli itse pääpiru Vaskilinnan tornista.

Helpommin sanottu kuin tehty, ajattelin mielessäni soutuveneen kokoista madetta läiskiessäni kivikautisella puunuijalla. Siinä se vonkale pyristeli ja limat lentelivät pitkin männyn oksia. *”Perkeleen perkele, jos en minä sinusta henkeä saa irti niin jo on kumma,”* karjaisin ääneen ja lisäsin iskujen tiheyttä ja kyllähän se siitä tokeni. Verivana ruiskahti suoraan kasvoilleni, käsilleni ja saniaisista kyhätyle esiliinalleni. Mateen perkele makasi kuolleen rantakal- lion kupeessa. Hätäntynyt verinoro juoksi suoraan järveen ja värjäsi koko lah- denpoukaman punaiseksi. Ilta-aurinko oli jo parhaassa vireessään lisäämään punaisten sävyjen kirjoa, kun itse piru asteli rantaan tyytyväisen näköisenä.

”No, kyllä sinusta vielä hyvä pikku piru tulee tuolla asenteella.”

”Mihinkäs nämä lihat ja nyljetty nahka laitetaan?” kyselin neuvoa niin kuin en muka olisi tiennyt.

”Haaskat tarvitsevat lihat vahvistuakseen ja kun nahkan olet saanut nyljettyä ja parkittua, saat suunnitella siitä jotakin uutta. Se olkoon sinun näyttötyösi,” ohjeisti minua itse pääpiru.

Piru oli lähtenyt taas omille reissuilleen huuruisiin ilotaloihin ja päätti kuulemma poiketa jossain duumassakin antamassa ohjeita. Minulla oli nyt hyvää aikaa piirtää luonnoksia, tehdä suunnitelmia ja laskelmia. Innostukseni yltyi sitä mukaa, kun totesin suunnitelmien mahdollisesti onnistuvan. Olin luonnostanut paperille mateennahkaisen sukellusvene, joka toimii lähellä veden pintaa aurinkoenergialla ja syvällä pohjavedessä vuorovesi- ja virtause- nergialla. Olin täynnä intoa ja samalla pelkoa, etten onnistuisikaan. Päätin toimia aikailematta. Yöunet jäivät vähiin ja aikatauluni eteni nopeammin kuin olin laskenut. Kaikki piti tapahtua ennen kuin pääpiru palaisi kärttyisenä retkiltään. Sääriedotukset olin ottanut huomioon ja olin tehnyt tuulen kanssa sopimuksen luonnosteni hävittämiseksi; *kun tuuli pyyhkäisee yli piirustuslaudan jää jäljelle valkoinen paperi.*

Heräsin kirkuvan äänen viiltäessä aivosolujani. Olin asentanut jätävän ääni- herätyksen kännykkääni, koska en yleensä herää tavalliseen soittoääneen ja

minun oli määrä olla liikkeellä hyvissä ajoin ehtiäkseni Turun keskiaikaiselle torille. Venematkaan tulisi kulumaan parituntia ennen kuin olisin mante-reella. Osa myytävistä tuotteista oli vielä pakkaamatta. Yhteen laatikkoon mateennahkaiset napit, vyöt, kukkarot, laukut ja toiseen hauennahkaiset ka-pistukset. Jokunen korusarja ravunkuorista ja hienointa mitä olin tähän men-nessä saanut aikaiseksi, omasta mielestäni, oli sukellusveneeseen pienoismalli mateennahkasta. Ne minun piti vielä pakata läpinäkyviin rasioihin, joiden kantta koristi vesistöjemme punahehkuinen auringonlasku. Ikkunasta huo-masin naapurin ukon olevan taas elementissään. Mitähän ukko taas puuhai-lee, kun on niin tohkeissaan ja painelee rantaa kohti, tuumailin mielessäni.

Nostelin määrätietoisesti laatikoita mahonkiseen ylpeyden aiheeseeni, van-haan uskolliseen dieselpurutkuuni ja seurasin syrjäsilmillä naapurin touhuja. Ukko oli liikkeellä soutupaatillaan suuntana selvästikin minun pyydykseni. Mahtaako se taas sitoa lippujaan ja lappujaan, pohdiskelin, siltä se ainakin näytti. Selvästikin se nosteli yhden, jos toisenkin pyydykseni ylös vedestä ja käytti aikaansa saaliiden tutkimiseen. Kiinnitti pyydyksiin jotakin ja suuntasi veneensä kokan kohti laituriani. Vimmatusti se souti niin, että joka vedolla kuohupyöriäiset jäivät koristamaan veneen jättämää vanaa. Irrotin pikaisesti köydet, heitin ne kannelle, starttasin ja starttasin, kunnes diesel örähti. Ker-kesin juuri ja juuri alta pois, kun kuulin ukon huutavan perääni. Ainut lause mikä korviini kantautui, ennen kuin moottorin jyrinä ja etäisyys haihduttivat äänet menneisyyteen ja etten muka tuotakin tiennyt, oli ukon seuraavanlai-nen huuto: *"Säädettyä vähimmäismittaa pienempi kala tai rapu on välittömästi laskettava veteen elävänä tai kuollee..."*

Prum prum prum prum prum prum prum prum...

Tässä teoksessa *Bella Donna ja muita tarinoita* voi aistia runollista huumoria ja havaita lempeää ironiaa. Nämä muutamat tekstit löysivät paikkansa tähän teokseen eri vuosina kirjoitetuista lyhyt tarinoista.

Veljiensä vartijoina heidän on taas aika palata luostarille. Verkkaisesti kulku kuitenkin etenee heidän pohiessa uusia ongelmia, kunnes Sergei pysäyttää Hermannin tarttumalla tämän kaavun liepeeseen ja osoittaa sormellaan kohti metsää.

(Valamon kissa)

Sade ei kestänyt kauaa. Se lakkasi jo puolen yön jälkeen. Menin ulos haistelemaan raitista ilmaa ja istahdin ulkoportaalle vanhan sanomalehden päälle. Kesäyön huumaava tuoksu toi mieleeni tarinan, jossa yöperhoset humaltuivat näsiän medestä. Mittailin katseellani pihapiiriä ja mietin mitä sille voisi tehdä.

(Tapahtui jossain päin Itä-Suomea)

Ringissä istui iäkäs arvon Rouva Muurahainen muurahaislemmikkinsä kanssa. Hän piirteli merkintöjään vuoden 1924 seinäkalerteriinsa ja vertaili ajankohtia tulevaan. Lemmikki oli sidottu talutushihnastaan viereiseen puunjuureen.

(Puhuva Hevonen)

BoD

9 789528 938606